

Katholieke Studenten Aktie
LICHTAART

***** TIEN JAAR KAMP *****

Alle informatie over de kampent te Tremelo en te Rochehaut + kamphistoriek.

Verantw. uitgever : J. Peeters Tienenstwg. 43 Lichtaart

Tekst gedigitaliseerd in 2017 door Stef Vansant

Geachte Ouders,
Vriend K.S.A-er,
Beste K.S.A.-sympathisant,

Het is niet zonder reden dat U vandaag zo'n lijvig bondsblad in handen houdt. K.S.A.-Lichtaart gaat namelijk deze zomer voor het tiende jaar na mekaar op kamp. Alle reden dus om eens extra zorg te besteden aan iets wat toch nog altijd geldt als hét hoogtepunt van het werkjaar: het kamp.

De bedoeling van deze extra-editie van ons bondsblad is eerst en vooral een overzicht te geven van de verschillende kampen vanaf 1963. Dat gaat U trouwens ook toelaten een beter inzicht te krijgen in wat een kamp eigenlijk is. Men moet het namelijk zelf eerst meegemaakt hebben om in te zien hoe geestelijk verrijkend zo'n verblijf van acht dagen in volle natuur in feite wel kan zijn. Wat de verslagen van de kampen van 1963 en '64 betreft, hebben we een beroep gedaan op Miel Hermans. Geen enkele van de huidige leiders heeft namelijk die kampen meegemaakt, zodat we dus aan iemand anders moesten vragen hoe het daar allemaal verlopen is. Ook het verslag van het kamp in Genk werd door Miel Hermans geschreven. Bedankt, Miel, voor je medewerking.

Naast een retrospectieve van de voorbije kampen, waarvan wij U de lectuur ten zeerste aanbevelen, vindt U ook in dit blad ALLE informatie over de kampen van deze zomer (Tremelo, Rochehaut). Ouders, gelieve die informatie aandachtig te lezen. Wanneer er eventueel nog moeilijkheden zouden zijn, kunt U steeds terecht bij één van de leiders.

Tenslotte willen wij ook nog uw aandacht vragen voor het volgende: op zondag, 5 augustus organiseert de K.S.A een bal in zaal Marjo. De winst van dat bal is volledig bestemd voor de kampen. Het spreekt vanzelf dat U hartelijk welkom bent.

Inmiddels, veel leesgenot.

De leiding.

Kampjaar 1962-'63

1963: NIEL-BIJ-AS

Na een kampjaar onderbreking (KSA lag stil tijdens het schooljaar '61-'62 en tot kerstmis '62) startte een nieuwe werking op 31 december '62 onder de vorm van een (laat) kerstfeestje. De bedoeling ervan was aan ledenwerving te doen.

Enkelen zouden ervoor zorgen dat de KSA terug begon te rollen. Vanaf het paasverlof was er voortdurend iets te doen en groeide ook de idee in het groot verlof '63 (nu dus 10 jaar geleden) een kamp te organiseren.

Er werden enkele adressen aangeschreven, maar er kwam geen antwoord. Dan maar gaan kijken ter plaatse. Het eerste aangedaan adres pakte reeds. Een brief was ondertussen onderweg dat we mochten komen. Het zou het onvergetelijke NIEL-BIJ-AS worden. Dat het onvergetelijk is, moet U maar eens vragen aan één van de deelnemers toen. De slaappleaats was een schuur die langs de ene kant vol hooi zat (niets dus voor hooikoortslidders). De kampplaats behoorde tot een grote hereboer en was helemaal in het rond gebouwd met een poort tegen de baan. Binnen de poort was er een groot plein met een put. Daarrond allemaal gebouwen: een paardenstal, varkenshokken, 2 woonhuizen: het grootste was bewoond door de oude heer Casters, die ons de toelating gaf daar ons kamp door te brengen, het andere (tegen onze schuur gelegen) was bewoond door de familie Weijtjes-Voortmans, erg gastvrij en vriendelijk. We hadden er hun kelder tot onze beschikking, ze bakte voor ons wel eens vlaaien, we mochten er een pot gaan pakken enz.

Achter de Casterhoeve (zo was de hoeve ver bekend) lagen grote weilanden omspannen met elektrische draad (er stond werkelijk elektriciteit op). Als voorbereiding van het kamp werd een wafelslag gehouden die toendertijd 3.450 F opbracht. Het kamp zou geleid worden door iemand van het gewest Heidebrand, n.l. Theo Boeckx van Mol die op dat moment te Leuven Licentie Godsdienstwetenschappen volgde. Op voorhand werd het grote materiaal per kamion weggevoerd op de dag van het kampbegin 's morgens, met 2 begeleiders, die een halve dag voorwacht deden dus. De rest vertrok die morgen 26 juli per fiets met hun eigen materiaal. Het kamp zou dus duren tot 2 augustus en was vol zonnig weer. Deelnemers aan het kamp die allemaal 200 F kampgeld betaalden:

Kampleider : Theo Boeckx (Mol)

Assisten-kampleider (moest het nog leren) : Miel Hermans

Vendels:	<u>Spoetniks</u>	<u>Kosmonauten</u>
	Willy Horemans	Karel Hermans
	Frans (Sus) Noyens	Jozef Van de Water
	Eddy Zegers (Bolleke)	Karel Van de Water
	René Van de Water	Miel Dierckx
	Jos Biermans	René Hermans
	Jos Heylen (gedeeltelijk)	

Proost: toen nog aspirant-Pater Staf Campforts.

Koks: Edgard Verbist met assistentie van Karel Hermans.

Het kamp werd besloten met een denderend kampvuur, de avond voor de terugtocht naar Lichtaart. Er werd 's morgens een groot plakkaat aan de kerk gehangen en dat had een massa volk gelokt. Natuurlijk was het niet alleen dat plakkaat, want we hadden het ook aan de beenhouwer en aan de bakker verteld en die zullen het ook wel verder verteld hebben.

Het moet wel zo geweest zijn dat bijna gans Niel-bij-As was komen opdagen op de Casterhoeve en de mensen, die het toen gezien hebben zullen het later nog aan hun achterkleinkinderen kunnen

vertellen wat een schouwspel ze toen gratis voor niks gezien hebben. Het begon stipt om 8 u en om half twaalf zat het er op. Om U een idee te geven van de inhoud van dat kampvuur zoals er nadien nooit geen meer geweest is, laten we U hier het programma volgen. In totaal waren er 33 nummertjes d.w.z. dat iedereen verscheidene keren is opgetreden. Programma : Schipper- Clowns - Boksmatch Edgerd Sloeberke - Pater en Leeuw - Bruggeske - Zang - Boer Wortel - Cowboydrama - Peper en zout - Edgard en Theo - Leeuwen gevraagd - Edgard -Gekkenhuis - Ziek kind - Zweetvoeten - Twee sprekers gevraagd - Standbeeld - Edgard - Scharesliep - Echo - Kaas - Edgard en Theo - Spiegel - Nederzetting en opstand - Die moet er aan - goochelen -clowns - een ramp - Edgard - Mimiek - Turnen - Jantje is ziek.

Omdat het zo goed was, hebben we het daags na de aankomst in Lichtaart nog eens overgedaan op het toenmalige voetbalveld in de Kloosterstraat. Succes was het. We zijn allemaal heelhuid maar wel met enkele geplakte banden, thuisgeraakt.

Onvergetelijk... vraag het maar eens aan één van de deelnemers.

Kampjaar 1963-'64

1964: BALEN-HULSEN

Voor het kampjaar '63-'64 betaalden 26 leden hun verzekering. Tijdens het groot verlof van 1964 gingen we op kamp in Balen-Hulslen bij August Buyens, Greet 17. Het kamp ging door van vrijdag, 24 augustus tot vrijdag, 31 augustus.

Bereikte dit kamp niet de hoogte van Niel-bij-As, toch had het zijn eigen sfeer en charme, a.h.w. een pionierstijd. De slaappleats was weer een schuur en de bedden nog steeds zelf gevulde strozakken. Een deel sliep op de zoldering daar er beneden te weinig plaats was. Dat dit nogal gevaarlijk was, zouden we pas 's maandags 's morgens vaststellen toen heel de buurt op stelten werd gezet door een afgrijselijke schreeuw. Wat gebeurde er? We waren iets verslapen en die tijd moesten we reeds vroeg naar de Mis in het dorp wat zo'n 2 kilometer vandaar verwijderd was. De rapsten waren reeds met lege maag (zo ging dat toen) en in uniform op hunne fiets gesprongen terwijl de achterhoede-helft pas van de waskommen kwam en hun uniform ging aantrekken. Het was of er een strozak naar beneden gesmeten werd en daar lag Ludo Eelen, been gebroken. 't Heeft heel wat geduurd voor de dokter er was. Nog eerder was er de taxi vanuit Lichtaart om hem naar de te kliniek te brengen. Maar het kamp ging voort... vol zon en stof. Het groepke dat al niet zo groot was telde nu één kop minder. Er bleven er nog 13 over : Staf Campforts (proost), Miel Hermans (kampleider), Edgard Verbiest (kok), Karel Hermans (kok), Willy Eelen (=nu meester Wim), Jef van Peer, Jos Heylen, Karel Van de Water, René van de Water, Jozef van de Water, Guy Thys, Miel Dierckx, Sus Noyens. De Jozef was toen secretaris en hulpleider..

Op een dag gingen we eens in de Grote Neet zwemmen. Het was snikheet en we hingen vol stof. Toen we terugkwamen waren we nog zwarter dan tevoren en de handdoeken waren vol slijk.

We waren in die ook niet zo vooruitziend als tegenwoordig en 's zondags waren we vergeten voor brood te zorgen. We hebben 2 uren moeten rondrijden eer we een bakker vonden die open was of nog brood had en dat rondrijden was van Hulslen naar Meerhout, weer naar Hulslen, terug naar Meerhout (want wij wilden niet geloven dat er niets open was) en toen naar Mol en daar was er één die nog brood had. En allemaal met de fiets toen. Daags voordat wij kampvuur zouden houden, gingen we kijken naar het kampvuur van de KSA van Herentals, die in de meisjesschool kampeerde. We vroegen of wij ons kampvuur daar 's anderendaags ook mochten houden. Het mocht. En het was weer eens grandioos, en stukken beter dan Herentals, de mensen zeiden het allemaal. Er was wel

niet zoveel volk als in Niel-bij-As, maar er was duchtig geoefend en er waren echte akrobatentoeren bij. Afgewisseld met zang kwamen volgende nummertjes aan de orde : Zeg Charel, Akrobaten met een speciaal nummer van Edgard, Sloeberke, Orde in de kerkelijke diensten, Standbeeld, Staf Janssens en Edgard Peeters, Die wist te veel, De 2 straatkeerders, De echo, De Beatles (speciaal overgekomen), Donald Duck staat op, en enkele straffe goocheltoeren van de Staf.

En 's anderendaags was 't weer allemaal achter de rug. Iedereen had toen weer 200 F betaald voor de ganse week en we leefden toen dertijd zo goedkoop dat we nog 300 F overhielden, die dan besteed werden aan een geschenk voor Gust Buyens van Balen-Hulsen. We zaten echter soms zo krap met geld dat we ooit als avondeten met alle 14 van een hoopje friet gegeten hebben voor de totale prijs van 50 F. We hebben achteraf er toch maar een boterham bij gegeten tegen de honger. Maar echt honger hebben we nooit geleden.

Kampjaar 1964-'65

1965: ZOERSEL

Walter Leysen vertelt over het kamp te Zoersel het volgende:

Het moet zowat halverwege de juli maand van 1965 geweest zijn, toen we met twintig jonge snaken ongeduldig stonden te wachten op wat ons eerste K.S.A.-kamp moest worden. Met het veloke reden we langs allerlei wegen en wegekes, naar het dorp van onze avontuurlijke verwachtingen. Zoersel was toen nog zonder E3 een rustig boerendorp, met hier en daar een paar hectaren bos. We vonden een gastvrij onthaal in de schuur van boer Pluym, een doorbrave rasechte Kempenaar, die een maand later echter jammerlijk zou verongelukken bij het oogsten. Toendertijd gingen alle K.S.A.-ers nog samen op kamp en alles was ingekaderd in een sfeer van romantiek en jong vlaams bewustzijn. Van wat we daar allemaal gedaan hebben - en dat moet heel wat geweest zijn - zijn hier en daar nog flarden herinneringen overgebleven. Zo droeg op kamp iedereen (vanzelfsprekend) een kampnaam. Over dat boerenerf zag je dan de Natte, den Droge, Mosterd, Twintig, de Ton, de Nakomeling, Dino en andere rare exemplaren rondlopen. Voor dingen als een trektocht, een bosspel, pleinspelen, een avondspel, die later een routine werden, stonden we toen nog in vuur en vlam. Verder was het kamp van figuren als een Staf Campforts, toen nog geen pater, een Edgard Verbist, altijd te vinden voor een goeie grap, een Jos Heylen en een Jozef Ven de Water, altijd om mekaar in 't haar te vliegen. Wij, jong-knappen, keken toen nog stijl omhoog tegen de knappen, die een apart vendel vormden, de Sloebers, die bijna elke dag "mochten" patatten jassen. Over patatten nog dit, het eten werd toen nog verzorgd door onze eigenste KSA-kok, Karel Hermans. Het woord kookmoeder werd pas later in het K.S.A.-woordenboek ingelast. Toch werd er niet geklaagd over het eten, uitzondering gemaakt voor die ene pudding, die de stoelgang uitermate bevorderde.

Een onvergetelijke gebeurtenis was toen ook ons eerste kampvuur. Zonder vuur weliswaar want de regen dreef ons in de schuur. Er werd gezongen dat het een aard had en alle nummertjes, die we later nog tientallen keren zouden zien, zagen we toen voor de allereerste keer. Zo waren daar de Goochelaar, een dwerg en z'n geit, het Standbeeld, de ruzie der straatvegers (fantastisch gespeeld door Jos Heylen en Miel Hermans) en nog zo vele andere. Binnenkort zal het kamp in Zoersel al 10 jaar voorbij zijn en een mens vergeet zo vlug, maar aan dat kamp zullen we nog dikwijls terugdenken omdat het de grondslag was van al die fantastische kampen en kampjaren die volgden. Kortom, ik denk dat in Zoersel de basis gelegd is van de K.S.A. zoals ze nu is. Een betere hulde kan men de leiders van toen niet brengen.

Kampjaar 1965-'66

1966: MELBERG-GENK (knapenkamp)

Voor de eerste maal zou Lichtaart een tentenkamp houden en het werd weer onvergetelijk en vol zion (in die tijd hadden we altijd goed weer). Het was ook het eerste kamp waar we iedereen zonder uitzondering mee naartoe gekregen hebben die toen knaap, jong-hernieuwer of hernieuwer was.

De knapen waren toen: Miel Dierckx, Francois Peeters, Roger Peeters, Gust Lievens, Leo De Ceuster, Ludo Hermans, Jef Leys, Jef Embrechts, Jan Raeymaekers, André Raeymaeckers, Walter Leysen, Jozef Peeters, Jozef Roefs, Ferdinand Lammens, Rudi Healen en Marc Buyens. En dan was er nog Eddy legers als jong-hernieuwer en Ludo Eelen, die bij de K.S.A. van Hoogstraten was maar toch met ons meeging. Alles bijeen waren we toen met 26 man: 17 knapen, 4 jong-hernieuwers en 5 leiders.

Guy Thys was foerier, materiaalmeester en secretaris was Jozef Van de Water. Voor de keuken stonden in : Karel Hermans en Karel Van de Water. We hadden ook een kersverse kamptechniker, nl. René Van de Water. De kampleiders waren: Jos Heylen, Jozef Van de Water, Guy Thys en Miel Hermans. Staf Camforts was nog maar eens proost. Hij kende zijne stiel ondertussen, en was toen ook pas gewijd en mocht de Mis zelf doen. Het kampprogramma was toen volledig opgesteld door Erik Custers die zelf niet meeging. Er waren 3 vendels: de houwelen, de kappers en de sjouwers.

Ze hadden ook leuke kreten toen: de houwelen "zut...nee, fut... ja!" de kappers "rust...bah, kappen...ha!", de sjouwers "Ik...stik, wij...ja!".

Voor de allereerste keer werden er ook dia's getrokken. Ze bestaan nog steeds. Een verloop van het kamp geven zou nogal lang duren. Kort gezegd kwam het hier op neer: we begonnen natuurlijk naar ginder te rijden, al het materiaal op de fietsen verdeeld. Strozakken of luchtmatrassen moesten we niet meenemen want we zouden er slapen op veldbeddekens. Toen we echter ginder kwamen, bleken er geen veldbeddekens te zijn, alle tenten moesten nog rechtgezet... er was nog niets in orde. Dan maar telefoon naar Lichtaart...den onderpastoor was de enige achtergeblevene. Die heeft alle huizen dan afgereden om strozakken en luchtmatrassen bijeen te krijgen

Voor den donker waren we in elk geval gerust dat we niet op de blote grond moesten slapen, want daar hadden we al veel schrik voor. De tenten stonden ook voor de avond recht, maar voor we op een tafel konden eten zou het nog wel enkele dagen duren. Het was de tijd van de stafknapenproeven en we zouden alles zelf ineensjorren. Tegen dat we alles afhadden, moesten we terug naar huis en dus alles terug afbreken. Jaja, gans het kamp hebben we gewerkt. Er waren nog enkele nieuwigheden : voor de eerste keer was er een zeer lastige hindernissentocht, een echt nachtspel en een gesjorde WC. Tussendoor zijn we ook naar Bokrijk geweest, met de bus en te voet terug. Heerlijk kamp! Vraag het maar eens aan die het kunnen weten.

In 1966 hadden de jong-knapen van de K.S.A. voor het eerst een apert kamp. Dat kamp ging door in POPPEL.

Luc Woestenborghs herinnert zich nog het volgende daarover:

Poppel 1966, mijn eerste K.S.A.-kamp. Toen begon het kamp, naar traditie met een H. Mis, opgedragen door Staf Campforts. Wij reden met de fiets naar onze kampplaats; een trip van 35 km die wel in onze jeugdige benen kroop. Van het eigenlijke kamp zijn me nog slechts een paar zaken bijgebleven. Een plezierig detail was alleszins het dorpspel. Natuurlijk werd er toen, evenals nu op elk kamp een dorpspel gegeven. Poppels dorpskom lag 3 km van de eigenlijke kampplaats verwijderd. Luc Nietveld had de opdrachten als 3de of 4de vervuld en zette koers naar het kamp. Hij

begon in het dorp te lopen en is er slechts mee gestopt wanneer hij het kamphuis bereikt had. Tijdens het lopen werd hij gevold door een leider, Guy Thys, die af en toe de drinkbus over Luc's kop goot. Natuurlijk was Luc Nietveld "mestnat" wanneer hij aan de ultieme opdracht, de schat zoeken, begon. Dat kleinood, naar gewoonte een zakje snoep, zat 30 cm in de grond verborgen. Luc groef als gek en wanneer hij eindelijk het begeerde gevonden had, was hij meer een mijnwerker dan een jongknaap. Het gezicht was enig. Dat zijn van die dingen, die men nooit vergeet.

We zullen deze kamphistoriek eventjes onderbreken. Op de volgende pagina's zullen we nieuws verschaffen over het kamp in TREMELO. Ouders, gelieve de inlichtingen aandachtig te lezen, ze kunnen van pas komen.

Nu we toch een beetje plaats hebben op deze bladzijde, willen we U nog eens herinneren aan ons bal van zondag, 5 augustus, in de zaal Marjo. U komt toch ook?

TREMELO

De jong-knapen en de knapen (dus alle jongens van 10 tot en met 14 jaar) gaan deze zomer op kamp in Tremelo, van woensdag, 25 juli tot en met donderdag, 2 augustus.

Wat de inrichting van het kamphuis betreft, zouden we gemakkelijk een vergelijking kunnen maken met de kampplaats van verleden jaar in Heusden. Het kamphuis is een klooster, waar nog slechts enkele paters verblijven. In de zomer wordt dat klooster gebruikt als kampplaats voor de jeugdbewegingen.

Het "Nindeheem" te Tremelo stelt ons een dagzaal, 2 slaappleatsen, een waszaal, een keuken en een eetzaal ter beschikking. Verder kunnen we nog beschikken over een aantal speelpleinen en een speeltuin.

Het adres: Nindeheem
Damiaanstraatt22
TREMELO
Tf : 016/61138

Kampstaf: Jef Peeters - Leo De Ceuster - Jef Raeymaekers - Roger Van de Water - Jos Baelus - Jos Embrechts - Luc Woestenborghs - Daniël Proost.

Kookmoeders: Sieke Bogaerts - Melanie Hermans - Marie Vos - Mathil T'Syen.

Foerier: Rudy Wouters.

Momenteel zijn er 33 jong-knapen en 10 Knapen ingeschreven.

De kampprijs bedraagt 600 F.

Vertrek: Op woensdag, 25 juli om 2 u aan de kerk. De knapen vertrekken met de fiets. De knapen zullen weggebracht worden met de auto. Het vertrek is voor hen eveneens voorzien om 2 u aan de kerk.

Bagage: In tegenstelling met de vorige jaren wordt er dit jaar GEEN bagage op voorhand binnengebracht. De bagage zal dus bij het vertrek gewoon in de koffers van de auto's geplaatst worden.

Bezoek: Op zondag, 29 juli tussen 14 en 17 u.

Hoe geraakt men aan het Nindeheem ? Men kan vanuit Lichtaart naar Heist-op-den-Berg rijden en zo verder langs Schriek naar Tremelo. In Tremelo volgt U best de wijzers naar het Damiaanmuseeum. Het kamphuis bevindt zich namelijk vlak aan het Damiaaninuseurn. Men kan ook vanuit Lichtaart naar Wiekevorst rijden en zo verder langs Hulshout en Booischot naar Tremelo.

Thuiskomst: Donderdag 2 augustus omstreeks 3 uur.

De jong-knapen en de knapen worden verder ook verzocht om voor 25 á 30 F aan etenswaren mee te brengen. Om echter te vermijden dat iedereen met een pot confituur afkomt, zodat we achteraf nog weken confituur zouden kunnen eten, hebben we dit lijstje opgesteld:

Ivo Thys, Jan Embrechts, Jef Dierckx, Johan Proost, Geert Proost, Luc Janssens, Jan Moorkens, Dirk Van den Schoor, Wilfried Jacobs, Dirk Geudens, Dirk Raeymaekers, Erwin Vervoort, Hugo Van Gorp, Paul Raeymaeckers, Wim Leysen, Dirk Buyens, Mark Verbeeck en Bob Liekens gelieven een pakje pudding mee te brengen.

Walter Vroemans, Danny Vroemans, Jef Van Pelt, Paul Sprangers, Rudy Sprangers, Alain Geenen, Jan Peeters, Alex Peeters, Eddy Bastiaensen, en Dirk Leysen gelieven een doos klontjes mee te brengen.

Wim Driesen, Chris Claes, Danny Claes, Mark Haelen en Dirk Broeckx gelieven een pakje Maïzena mee te brengen.

Alle knapen worden verzocht een pot confituur mee te brengen.

Alle leiders gelieven eveneens een pot confituur mee te brengen.

WAT STEEK JE IN JE RUGZAK ? ?

Slaapgerief: slaapzak ofwel 2 lakens + 1 of 2 dekens
pyama

Eetgerief: vork, lepel, mes, koffielepeltje
drinkbeker + drinkbus
2 keukenhanddoeken
de knapen brengen eveneens een aardappelmesje mee

Kleding: in alle geval : de K.S.A.-trui
turnbroekje + turnpantoffels
jas of anorak
dikke trui (= K.S.A.-trui)
enkele overhemden
reserve broek
training mag ook meegenomen worden
hoge of lage schoenen
voldoende kousen
voldoende ondergoed
zwembroek

Wasgerief : 3 handdoeken + eventueel een grote handdoek voor het zwemmen
washandjes
zeep, tandenborstel, tandpasta, beker
kam

Allerlei

Ook de volende dingen kunnen soms nuttig zijn : schrijfgierief, briefpapier, veters, leesboeken, gezelschapspele, koord, schaar, lucifersdoosjes, smeerkaasdoosjes, zakgeld (max. 100 F) IDENTITEITSKAART niet vergeten !!

De jong-knapen en de knapen worden verder ook verzocht voor één keer boterhammen mee te brengen. Voor de jong-knapen zou het ook zéér nuttig zijn tijdschriften, enzo mee te brengen. Kan dat volstaan als informatie? Daarbij, de leiding is steeds bereid inlichtingen te verschaffen, wanneer er eventueel nog moeilijkheden zouden zijn.

Begin volgende week is er trouwens nog een vergadering voorzien voor de jongens, die mee op kamp gaan. Daar kunnen dus ook nog altijd vragen gesteld worden.

Wij constateren dat er elk jaar meer en meer jongens zijn, die het kamp met de K.S.A. prijsgeven voor een vakantie met de familie. Nochtans kan een kamp met de jeugdbeweging enorm verrijkend zijn, omwille van het volgende, bijvoorbeeld :

- * Een kamp schept de gelegenheid tot ontmoeting met ELKAAR. We kunnen stellen dat het kamp in de eerste plaats een gelegenheid is om in GROEP SAMEN te leren SPELEN
WERKEN
LEVEN.
- * Het kamperen vormt een "hechte" vriendengroep en moet voor de jongens een echte "belevens" worden. Men kan het "groep-zijn" meer intens be-leven in het speciale kader en de eigen sfeer van het kamp.
- * Ieder die ooit een kamp meegemaakt heeft zal wel ondervonden hebben hoe men naar elkaar is toegroeid door het voortdurend samen-zijn in spel, werk, inspanning en ontspanning.
- * Het feit dat wij, in GROEP, op een ons eigen manier iets beleven, is op zichzelf een reactie tegen de consumptiemaatschappij en het consumptietoerisme met zijn vliegtuigen, treintjes, préfabricé huisjes, souvenir shops en tegen de "ik ben naar de Costa Brava geweest, ik naar Mallorca, ik heb voor MIJN bandopnemer gewerkt": de ik, -ik, - ik - mentaliteit. Wij zijn SAMEN op kamp geweest.
- * Het kamp schept eveneens een gelegenheid tot ontdekking of herontdekking van de natuur, het openluchtlevens, en het natuurlevens.
- * Het kamp is werkelijk een kunstige gelegenheid om tot rust en bezinning te komen ! We ontdekken waarden die anders nauwelijks tot ons doordringen. We leren begrijpen wat stilte, licht en duisternis is.

Wist ge.....

- dat de K.S.A. met het kamp te TREMELO aan zijn 17de kamp toe is, tenminste als we beginnen rekenen vanaf 1963, het jaar dat opnieuw begonnen werd met op kamp te gaan?
- dat Sieke Bogaerts voor de vijfde maal mee op kamp gaat als kookmoeder ? Proficiat, Sieke, we zullen er in Tremelo aan denken!
- dat het kamp te Genk in 1966 tot één van de beste kampen uit de tienjarige kamperiode van de K.S.A. mag gerekend worden?
- dat de K.S.A. in tien jaar tijd 5 keer op kamp geweest is in tenten?
- dat we 6 keer in een boerderij hebben gekampeerd?
- dat we één keer op kamp geweest zijn in een kazerne?
- dat dat tegengevallen was?
- dat we 4 maal in een heem het kamp hebben doorgebracht?
- dat we slechts tweemaal op kamp zijn geweest in het buitenland?
- dat er zelfs nu nog over het kampvuur van Niel-bij-As gesproken wordt?
- dat de K.S.A. in 1967 begonnen is met kookmoeders mee op kamp te nemen?
- dat er na het kamp in Zoersel een nieuw recept in het K.S.A.-kookboek is verschenen?
- dat het nieuwe recept puddingsoep heet?
- dat de K.S.A in die tienjarige kamperiode zeven keer in de provincie Limburg heeft gekampeerd?
- dat we tijdens die tien jaar vijfmaal in de provincie Antwerpen het kamp hebben doorgebracht?
- dat we tweemaal naar het buitenland zijn geweest sinds 1963?
- dat we één keer op kamp zijn geweest in de provincie Brabant?
- dat we ook maar één keer in de provincie Oost-Vlaanderen op kamp geweest zijn?
- dat er sinds 1967 reeds 10 verschillende kookmoeders mee op kamp geweest zijn?
- dat Koersel '71 het meest recente tentenkamp is ?
- in Rochehaut door de KSA.-ers zelf zal gekookt worden ?
- dat de omgeving van Rochehaut enig mooi is ?
- dat U op de volgende bladzijde alle informatie vindt over het kamp in Rochehaut ?
- dat U hartelijk welkom bent op ons bal op zondag, 5 augustus ?

1973 ROCHEHAUT

De jong-hernieuwers en de hernieuwers gaan op kamp naar Rochehaut. Dat kamp gaat door vanaf donderdag, 9 augustus tot en met dinsdag, 21 augustus.

Rochehaut is een kleine Ardeense gemeente in de provincie Luxemburg. De gemeente is gelegen op 340 m hoogte en strekt zich uit op 1.016 ha grondgebied. Rochehaut telt slechts 316 inwoners.

In het begin van de maand juli zijn enkele leiders de kampplaats en de omgeving gaan verkennen. Achteraf konden ze alleen dit zeggen: Rochehaut is mooi, geweldig mooi.

Wat het kamphuis zelf betreft : een houten huis met een dagzaal, een keuken, een eetzaal, wasplaats...; boven zijn er twee slaapzalen. Verder is er nog een pleintje waar eventueel volleybal en badminton kan gespeeld worden.

Het adres: Maison des vacances
rue la Cesse 9
ROCHEHAUT.

Kampstaf: Ludo Verherstraeten - Jef Raeymaekers - Jef Peeters

Koks: Paul Veraghtert - Jef Proost - Frans Adriaensen

Foerier : Hugo Thys.

Verder nemen de volgende hernieuwers en jong-hernieuwers aan het kamp deel : Aloïs Buyens, Roger Van de Water, Jan Dierckx, Aloïs Truyens, Jos Embrechts, Daniël Proost, Jef Janssens, Marc Michiels, Rudy Wouters, Johan Peeters, Jack Dom, Jan Van Gestel, Luc Dierckx, Ludwig Peeters, Frank Raeymaekers, Paul Woestenborghs, Theo Baelus, Jos Baelus en Willy Cools.

Momenteel zijn er 27 jong-hernieuwers en hernieuwers ingeschreven. De deelnameprijs bedraagt 1.000 F.

Nog enkele praktische zaken.

* Zwemgelegenheid : er is zwemgelegenheid in het heldere water van de Semois. Verder is er een zwembad in Carlsbourg, Bertrix en Neufchâteau.

* Visgelegenheid : er bestaat eveneens mogelijkheid om te gaan vissen in de Semois.

* Vertrek : PER FIETS op donderdag 9 augustus om 5 u 's morgens aan de kerk. De reisweg die we zullen volgen is deze : Lichtaart - Herentals - Olen - Zoerle Parwijs - Herselt-Aarschot - Leuven - Namen - Bouvignes. In Bouvignes zullen we overnachten. 's Anderendaags rijden we dan verder naar Dinant en zo naar Beauraing. In Beauraing nemen we de naar Bouillon. Die volgen we tot Menuchenet. Daar nemen we dan de richting Rochehaut.

- * Terugtocht : op maandag, 20 augustus. Eveneens overnachting in Bouvignes.
- * Thuiskomt: dinsdag, 21 augustus.
- * Bagage: de bagage dient voor het grootste gedeelte op de fiets geladen te worden (slaapzak, luchtmatras, wasgerief, eetgerief,...). Wanneer het overige mag binnengebracht worden, zal later worden meegedeeld.
- * Bezoek: we zullen woensdag, 15 augustus als bezoekdag stellen. Ook op andere dagen is bezoek steeds welkom. We kunnen U echter niet garanderen dat we zullen "thuis" zijn.

Een greep uit het rijk gevulde programma

- bezoek aan de grotten van Han en Rochefort, bezoek aan het feodaal kasteel te Bouillon, bezoek aan de oude abdij van Orval, tocht naar Sedan, enz.
- afleggen van alle uitgestippelde wandelwegen (10 in totaal)
- sport: badmintontornooi, volleybal, zwemmen, atletiek....
- voor 's avonds : crochetwedstrijd, quizavond, muziek beluisteren en bespreken, zetprijkskamp, zangstonde, enz...

Heb jij misschien nog voorstellen voor het kampprogramma? Breng ze dan binnen bij één van de leiders!!

Wat je moet meebrengen, zul je - na zoveel jaar kampervaring - zelf wel stilaan gaan weten, zeker. Vergeet in alle geval je LUCHTMATRAS niet. Verder heb je een slaapzak, eetgerief, wasgerief, en reservekledij nodig. Een pillamp mag je ook meebrengen.

Voor Rochehaut is er maandag, 6 augustus om 19 u een voorbereidende vergadering in het lokaal.

zondag 5 augustus 1973

2de K.S.A-BAL

zaal Marjo
Begin: 20 u

Inkom : 30 F
orkest : THE BLUE STARS

Het wordt stilaan tijd dat we nog eens iets vertellen over de voorbije kampen.

Kampjaar 1966-'67

1967 HOUTHALEN (knapenkamp)

Jan Raeymaekers vertelt over dat kamp het volgende:

Het is niet zo gemakkelijk zich iets te herinneren ,van een kamp dat we zes jaar geleden, als knaap nog, meemaakten. Voor het knapenkamp van Houthalen zullen we dat toch proberen te doen, immers, wanneer je je inspant dan komen wel stilaan bepaalde herinneren terug bij je op. Het weergeven daarvan kan misschien wel de indruk wekken van gekapt stro, en de lezer wordt dan ook verzocht van ons dat te vergeven. Als algemene indruk herinneren we ons nog dat we een goed kamp meemaakten destijds te Houthalen. Eén van de beste uit onze K.S.A.-carrière. Het kamp werd ineengefikt door de bijna volledige leidersploeg van de vorige generatie, en waarschijnlijk was het een van de hoogtepunten uit hun leidersloopbaan.

Nemen we eerst kampleider Miel Hermans onder de loupe : een ongeevenaard speaker in morgen- en avondvierkantsformatie - zo nog in die goeie romantische jong vlaanderenstijl -. Verder was hij, met gitaar, een onmisbare figuur bij zangstonden rond het kampvuur. Hij introduceerde ook, wat we hét spel van het kamp zouden kunnen noemen, nl. vuistbal.

Van Eric Custers herinneren we ons nog dat hij een waspartij liet ontaarden tot een natgiet-oorlogje dat kon tellen. Die gebeurtenis kunnen we nog dadelijk associëren met de op kamp telkens klassieke trektocht. Het moet zijn dat in de knapen van toen veel pit zat want hoewel het pijpestelen regende, werd die tocht toch aangevat. Gelukkig was er toen Guy Thys die enig animo kon brengen met zijn stapliedjes.

Er waren toen ook twee kookmoeders mee, moe Custers en Sieke Bogers, toen een primeur voor de K.S.A. Ze brachten hun taak toen werkelijk met brio tot een goed einde. Een hele prestatie als je bedenkt wat voor een kampproost we toen meehadden. Eten kon die Pater Gabriel wel. Trouwens moeten we toch zeggen dat de missen op dat kamp heel erg verzorgd waren. Miel Hermans was daarvan de grote bewerker voor zover we ons dat nog herinneren.

Jozef Van de Water was toen ook mee op kamp. Hij was zowat de sjorspecialist hoewel zijn bouwsels op het midden van het kampterrein als eens ineens stortten. Toch moeten we toegeven dat hij zowat de enie was die een enigszins behoorlijke sjorring tot een goed einde kon brengen. Naar zijn zeggen mag men een knoop niet al te vast aantrekken, zodat bij het inkrimpen van het touw men een behoorlijk bouwsel krijgt. Dit weten we dan ook weeral.

En de Charel Hermans was er toen ook. Elke morgen ambeteerde hij ons met een goede drilloefening. De Charel kon dat. Hij kon ook de elektriciteit gaan herstellen op andere kampterreinen. De Charel kon veel in dagen. Tenslotte, last but not least zullen we maar zeggen, moeten we ook Jos Lenaerts vernoemen. Van bosspelen wist die man alles toendertijd. Achteraf hoorden we zeggen dat hij nog beter kookmoeders kon verleiden in nachtelijke uren. Wij waren echter nog te snot om dar iets van te merken.

De vendelcompetitie speelt altijd een belangrijke rol op een K.S.A. kamp. In die dagen droegen de vendels namen van bepaalde nationaliteiten, Tirol o.a. Vraag ons daar nu echter niet te veel meer van, zeker niet wie die wedstrijd toen won. Het is ook al een tijdje geleden. We menen dat de besten waarschijnlijk gewonnen hebben.

Veel meer weten we nu ook niet meer te vertellen. Misschien nog een opsomming van de knapen in die dagen. Leo De Ceuster, plichts-getrouw en eerzuchtig vendelleider (hij was het waarschijnlijk wel die de vendelcompetitie won), zijn neef Lowie - toen nog Aloïs - Buyens, merkwaardig braaf in die

dagen, Jos Robben, wanneer was het dat we die voor het laatst zagen, Jefke Lammens, cowboy in vol ornaat en leverancier van leesvoer, Guy Proost, een stil water dat later een diepe grond bleek te hebben, René Bastiaensen, die nu weer terug van weggeweest is - bij de K.S.A. dan toch -. We geloven ook dat Jef Embrechts er toen bij was, natuurlijk volop nog in zijn apejaren. Zelfs Roger Peeters en Ludo Hermans waren in die dagen nog bij de K.S.A. Voor hen geldt zowat hetzelfde als hetgeen we bij Jos Robben zeiden. We hopen nu maar dat zij die we in deze lijst vergaten ons nog een beetje laten leven en geen moordaanslagen of iets dergelijks beramen.

En nu zouden we nog een slot moeten vinden. Tot onze spijt is dit relaas wel enigzins geworden tot wat inside-informatie. Hopelijk beleven zij die er toen bij waren enig plezier aan dit schrijfsel. De overigen krijgen door dit artikel heel misschien een idee van wat een goed K.S.A.-kamp was. Want dat we te Houthalen een goed kamp meemaakten, dat zullen alle bovennoemde personen met ons kunnen getuigen.

De jong-knapen gingen in 1967 op kamp in BEL.

We laten nogmaals Luc Woestenborghs aan het woord:

Bel 1967; weer werd er begonnen met een H. Mis en daarna met de fiets naar Bel. Van dit kamp is mij niet veel blijven hangen, niet dat het kamp slechter zou geweest zijn, maar het was voor mij, achteraf beschouwd, een kamp zonder veel hoogtepunten. Juist na een kamp kan men er echter een heel boek over schrijven.

De voorlaatste dag van het kamp hadden enkele jong-hernieuwers de pyama's van de leiders gepikt, ze aan elkaar gebonden en aan de vlagemast gehangen. Wanneer jong-knapen en leiders 's avonds thuiskwamen sloegen "geween en tandegeknars" de klok.

Iets anders is me ook bij gebleven, maar dat is dan een meer persoonlijke beleving. Ik moest meegaan voor een bosspel. In het bos bonden de leiders mij vast aan een boom en de andere jong-knapen moesten me komen verlossen. Dat was allemaal plezant maar op een bepaald moment sloeg het touw om mijn hals en de jong-knapen trokken en sleurden maar voort. Erg plezierig is dat niet, wanneer je jezelf niet kunt verweren, achteraf kan je er wel eens mee lachen. Zoiets behoort allemaal tot de belevissen van het kamp.

Kampjaar 1967-'68

1968: AVERBODE (knapen- en jongknapenkamp)

Het kamp in Averbode werd in alle geval gekenmerkt door een groot aantal jonge leiders. Zo waren er bijvoorbeeld voor 12 knapen, 5 leiders voorzien. Ook de jong-knapenban kon beschikken over een groot aantal leiders. In tegenstelling met wat we reeds enkele jaren gewoon waren geraakt, fungeerde Miel Hermans dit maal niet als kampleider, maar wel Jozef Van de Water. De Miel zou pas na een paar dagen op de kampplaats toekomen, daar hij nog eerst een Afrika-kamp af te handelen had. Charel Hermans en René Van de Water zorgden in Averbode voor de foerage. Het eten werd bereid door vier kookmoeders en Pater Gabriel was kampproost in Averbode. Bij de Knapen stond het kamp in het thema van het kaartspel en bij de jong-knapen hadden de vendels namen van verschillende beroepen (o.a. de bakkers, de beenhouwers, enz.). Voor de K.S.A. van Lichtaart was Averbode het derde tentenkamp. De tenten waren echter in veel slechtere staat dan in Genk en Houthalen. Het gebeurde meermaals dat bij een hevige regenbui het water langs alle kanten in de tenten stroomde. Maar kom, dat waren in feite bijkomstigheden. Averbode werd gekenmerkt door een goede kampgeest, bij de leden tenminste. De leiders waren het over een paar zaken wel eens meer dan één keer oneens.

De hernieuwers en de jong-hernieuwers kregen in 1968 de kans om samen met de andere jeugdbewegingen en met de niet-georganiseerde jeugd een reis te doen naar Tirol. Daar het hier dus geen typische K.S.A.-activiteit betreft, zullen dat kamp ook niet verder bespreken. Feit is wel dat heel wat mensen in Lichtaart goede herinneringen hebben aan Tirol.

Kampjaar 1968-'69.

1969: ST DENIJS WESTREM

Het zou niet eerlijk zijn om over een kamp zoals dat van St. Denijs Westrem veel goede dingen te vertellen. Het kamp in St. Denijs Westrem is voor een groot deel mislukt. In plaats van louter een verslag van het kamp te geven, zou het misschien beter zijn eventjes na te gaan waarom dat kamp mislukt is. Allereerst was de omgeving van de kampplaats dé grote spelbreker. Vooraleer verder op het kamp in te gaan, moet men achter eerst nog dit weten: het kamp van St. Denijs Westrem was georganiseerd in samenwerking met het leger. Normaal moest ons een barak in Leopoldsburg toegewezen zijn. Op het laatste moment wijst men ons echter een opslag van matrassen aan ergens in de omgeving van Gent. Die opslagplaats was omgeven door een grote betonnen muur. Verder was er in omgeving geen enkel bos of veld te bespeuren. Men zal best begrijpen dat een jeugdbeweging, die in zulke omstandigheden op kamp moet gaan, het niet slechter kan treffen.

Verder was er ook het gebrek aan ervaring bij de leiders. Het kamp werd praktisch volledig geleid door jongens van 16 à 17 jaar, een tamelijk jonge leeftijd om een kamp tot een goed einde te brengen.

Enfin, we hebben in alle geval onze conclusies uit zulk een kamp getrokken.

Kampjaar 1969-'70

1970: GENK en BEL

We zullen ons beperken tot het bespreken van het kamp in Genk.

Walter Leysen brengt verslag uit van dat kamp:

Vier jaar nadat ze als knaap een fantastisch kamp gekend hadden op de Melberg in Genk, besloot de knapenleiding voor hun kamp van 1970 er terug heen te gaan. Dat was echter geen onverdeeld gunstige beslissing, want ondertussen waren in de bosrijke omgeving enkele monsterlijke flatgebouwen ingeplant en waren de uitstekende tenten vervangen door oude legerpira's die langs honderd gaten lekten. Onwetend van dit alles vertrokken we vanuit Lichtaart met 16 knapen en 6 leiders. Na vier uur fietsen, kwamen we in Genk aan en onmiddellijk begonnen we welgezend aan het rechtzetten van de tenten, het aansleuren van de veldbedden, het graven van grachten en de verdere inrichting van het kampterrein.

Het kamp werd geleid door Leo De Ceuster, Jan Raeymaekers, Luc Woestenborghs, Jef Leys, Walter Leysen en Jef Raeymaekers. Het programma was welgevuld met de traditionele, overbekende activiteiten. Interessante activiteiten waren de daguitstap naar Bokrijk en de trektocht langs het Albertkanaal. Het was zo'n zomers weertje dat we bijna elke dag dingen zwemmen.

De dag van het (traditionele) weer konden we zelfs in onze tenten blijven plassen. Genk II is ook het laatste sjorkamp geweest. Zo begonnen de foeriers -namen worden niet genoemd- de eerste dag met onvolprezen ijver een tafel in mekaar te sjorren en een week later, toen ze moest afgebroken worden, was ze bijna klaar. Op dat misbaksel van een tafel is echter heel wat lekkers terechtgekomen, allemaal klaargemaakt door de 2 kookmoeders Maria Buyens en Angele Aerts.

In die 10 dagen zijn er heel wat dingen gebeurd, die de knapen van toen wel niet zullen vergeten: het kampvuur-nummertje van Hugo Thys en Jef Guns, de ontvoering van Jacky Dom, de nachtelijke spooktochten van Eric Driesen en kornuiten, het onweer dat ons dreigde weg te spoelen, het middernachtelijk bezoek van Swa Peeters en zoveel andere dingen.

Genk II heeft alleszins één ding duidelijk gemaakt,: voor de kampen blijft een tentenkamp de ideale oplossing.

Tenslotte nog enkele losse krabbels over Koersel-Overpelt-Heusden en Diekirch

- Heusden 72 sloeg alleszins alle records wat het deelnemersaantal betreft: 80 K.S.A.-ers + 4 kookmoeders.
- Nooit heerste tijdens een kamp zo'n goede kameraadschapzin als in Heusden. Dat was vooral te danken aan de kamproost E.H. Van Tilborgh.
- Nog iets over Heusden: op 4-dagen tijd hadden we tweemaal midden in de nacht de dokter moeten roepen.
- Eind juli 1971 gingen we met 4 jong-hernieuwers, 20 knapen en 25 jong-knapen op kamp in Koersel. Gedurende 8 dagen kampeerden we toen in uitstekende tenten, midden in de Limburgse bossen.
- In Koersel werd het eten klaar geraakt door Swa Peeters, geassisteerd door Jef Proost en Frans Adriaensen.
- Enkele weken na het kamp in Koersel gingen de piep-jong-knapen (ban die momenteel niet meer bestaat) op kamp in "'t Pelderke" in Overpelt.
- Voor Overpelt waren er 27 piep-jong-knapen ingeschreven.
- Het kamp te Diekirch (1972) kon in zekere zin als een experiment opgevat worden. Voor het eerst gingen de hernieuwers en de jong-hernieuwers samen op kamp. Een experiment dat overigens degelijk slaagde.
- In Diekirch hebben we er uiteraard van geprofiteerd om de brouwerij eens te bezoeken.

Daarmee zijn we dan aan het einde van dit bondsblad gekomen, dat we geplaatst hebben onder het motto "tien jaar kampen". Van de kampen van de laatste twee jaar heeft U dus alleen maar een opsomming gekregen van enkele interessante feiten, dit om te vermijden dat de verslagen uiteindelijk langdradig zouden woren.

Wij hopen dat U bij het lezen van dit blad een idee hebt kunnen vormen van wat een K.S.A.-kamp in feite betekent, dat het bijvoorbeeld zijn eigen karakter en charmes heeft.

Wat ons betreft, wij gaan stilaan onze spullen opzoeken voor de komende kampen.

Inmiddels, de groeten en vergeet alstublieft niet naar ons bal te komen. Zoiets vergeten zou een onvereefflijke flater zijn. Rendez-vous dus volgende zondag, 5 augustus om 20 u in de zaal Marjo.